

РЕШЕНИЕ

№ 5714

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 23.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **2395** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на С. Л. П. от [населено място], [ЕГН], с постоянен адрес [улица], [жилищен адрес] срещу отказ рег. № 3367/18.01.2012г. на ВНД началник на 04 РУП – СДВР за издаване (подновяване) на разрешение за съхранение на огнестрелно оръжие на жалбоподателя, потвърден с решение от 16.02.2012г. на директора на СДВР.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Основните доводи са, че са налице предпоставките на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ за издаване на разрешение на жалбоподателя за носене и съхранение на късо нарезно огнестрелно оръжие. Жалбоподателят притежава разрешително от 1991г., работата му като търговски представител на [фирма] е свързана с пътувания и пренасяне на важни документи и големи парични суми и оръжието му е необходимо за служебни нужди. Ответникът по жалбата – ВНД началник на 04 РУП - СДВР, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Искането е за продължаване на срока на издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие за лични нужди, не са представени доказателства за необходимост от това, няма заплахи за личната сигурност на жалбоподателя.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред административния орган е започнало по подадено заявление по образец с вх. № К-3056/27.09.2011г. по описа на 04 РУП – СДВР. Със заявлението е направено искане за продължаване на срока на издадено разрешение на жалбоподателя като физическо лице за носене и съхранение на огнестрелно оръжие, валидно до 02.10.2011г. В заявлението е посочено, че оръжието е необходимо на жалбоподателя за самоохрана. Към искането са приложени удостоверение за липса на психични заболявания, удостоверение за техническа годност на оръжието, копие то лична карта, удостоверение и служебна бележка, че спрямо жалбоподателя не се водят досъдебни производства, свидетелство за съдимост, копие от предходното разрешение за носене и съхранение на оръжие.

С докладна записка от 22. 11. 2011 г. от инспектор в звено „КОС” при 04 РУП до началника на 04 РУП е предложено на С. Л. П. да се издаде разрешение за носене и съхранение на късо бойно огнестрелно оръжие. Установено е че жалбоподателя е регистриран в Единния информационен регистър на МВР-ЦИС „Полиция – КОС”, но деянията са маловажни.

С писмо от 01.12.2011 г. от началника на 04 РУП кандидатът е уведомен, че в искането си не е посочил основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за съхранение и носене на късо нарезно оръжие.

В отговор на това писмо, оспорващият е подал възражение вх.№К3798/01.12.2011 г. по описа на 04 РУП. В него е посочено, че оръжието е необходимо за спокойно изпълнение на служебните му задължения като търговски представител в [фирма].

С докладна записка от 22.12.2011 г. от инспектор „КОС” до началника на 04 РУП е докладвано за постъпилото възражение от С. Л. П. и е посочено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин обосновава необходимостта от издаване на исканото разрешение.

Постановен е оспореният в настоящото производство отказ рег.№3367 от 18.01.2012г. на ВНД началник на 04 РУП – СДВР за издаване (подновяване) на разрешение за съхранение на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. Административният орган е мотивирал отказа, с липсата на данни и доказателства за съществуваща реална и непосредствена заплаха за живота, здравето и имуществото на заявителя и неговото семейство. Посочено е, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и това, че „работи във фирма” не оправдава издаването на разрешение, на основание чл. 58, ал. 1 т. 10 от ЗОБВВПИ.

Отказът е обжалван по административен ред и потвърден с решение от 16.02.2012г. на директора на СДВР.

С жалбата по оспорване на отказа пред съда е представено удостоверение, че С. Л. П. работи от 21.02.2007г. по трудово правоотношение в [фирма] – склад С., на длъжност „експедитор”.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна. Решението на административния орган по обжалването на отказа, предмет на настоящето съдебно производство е връчено на жалбоподателя с обратна разписка на 23.02.2012г. Жалбата, подадена по пощата до Административен съд София - град на 06.03.2012г. е в рамките на 14 - дневния преклузивен срок по чл.149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, ВНД началник на 04 РУП - СДВР. По делото е представено удостоверение рег.№1254 от 01.12.2010г. на началник на отдел „Човешки ресурси” – СДВР, от което е видно, че подписалият заповедта В. Б. Б. е назначен на длъжността ВНД началник на 04 РУП – СДВР. Той е компетентен административен орган, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, в редакцията към датата на издаване на заповедта. Спазена е предвидената в закона писмена форма, отказът е мотивиран с фактическите и правни основания за издаването му, няма допуснати нарушения на административно производствените правила, нито на приложимите материално - правни норми. Не са налице основания за отмяна на отказа по чл. 146, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

В процесния акт се съдържа точно описание на фактите от значение за случая, изложени са мотиви и правното основание за постановения отказ за издаване (продължаване) на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са уредени хипотезите, при които не се издават разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси. Съгласно т. 10 от същата правна норма, основание за отказ за издаване на разрешение е липсата на основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. В подаденото искане за издаване на разрешение жалбоподателя е посочил „самоохрана”, без посочване на конкретни причини, поради които е необходимо носенето на оръжие. Няма приложени никакви доказателства за наличие на заплаха за личността на заявителя. Причини за искане за продължаване на срока на издадено разрешение за носене и съхранение на оръжие са изложени в подаденото в административното производство възражение вх.№К3798/01.12.2011 г. по описа на 04 РУП. В него е посочено, че оръжието е необходимо, с оглед обстоятелството, че работи като търговски представител в дружество и често му се налага да пътува като пренася важни документи и големи парични суми в брой.

Отказът да бъде издадено разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие е с правно основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Анализът на цитираната правна норма налага извода, че една от основните предпоставки за издаване на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Доказателствената тежест в хода на административното производство за установяване наличието на обстоятелства, обосноваващи необходимостта от носене на огнестрелно оръжие е на заявителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Съгласно чл. 6, ал. 3, граждански цели са самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Съгласно чл. 6, ал. 2, служебни цели са охрана на собствеността, самоотбрана и други разрешени дейности. В хода на

административното производство жалбоподателят не е обосновал необходимост от ползване на оръжие нито за граждански цели, нито за служебни цели, в която и да е от изброените хипотези. За да се обоснове необходимост от придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана следва да се установи, че съществува потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, негови близки или имущество. В настоящия случай, правилно административният орган е обосновал извода, че заявителят не е ангажирал доказателства, а и не твърди, че спрямо него и негови близки е налице определена заплаха, застрашаване, което да налага защита с огнестрелно оръжие. Обстоятелството, че лицето е търговски представител и извършва операции с пари в брой не е сред основанията за издаване на разрешение за ползване на огнестрелно оръжие. Плащанията за по-голяма сигурност и отчетност могат да се извършват по банков път. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства какви са конкретните му служебни задължения, какви рискове, заплахи и други обстоятелства във връзка с изпълнение на тези задължения налагат носене на оръжие за служебни нужди. Представянето на служебна бележка, че работи като експедитор в [фирма] само по себе си не е основание да носи оръжие, нито доказва такава необходимост.

Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. С разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 във връзка с чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от ЗОБВВПИ обосноваването на необходимост от носене и съхраняване на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е въведено като задължителен елемент от фактическия състав по издаване на разрешение за придобиване, съхранение и носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на това изискване е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, без значение дали са изпълнени останалите критерии на закона. В случая доказателства за наличие на реална необходимост от придобиване и ползване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана или за служебни цели не са представени от оспорващия.

Предходното разрешение е с изтекъл срок и правата по него са погасени. В производството по подаденото заявление не е установено да са налице предпоставките за издаване на ново разрешение. По данните и доказателствата, представени от жалбоподателя не може да се приеме, че в случая е налице необходимост от носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Отказът е материално законосъобразен и съответства на нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

Поради изложеното, не са налице основания за отмяна на оспорения административен акт по чл. 146 т. 1, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 17-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С. Л. П. от [населено място], [ЕГН], с

постоянен адрес [улица], [жилищен адрес] на отказ рег. № 3367/18.01.2012г. на ВНД началник на 04 РУП – СДВР за издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: